

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/92/2018
Identifikačné číslo spisu:	8115230094
Dátum vydania rozhodnutia:	04.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8115230094.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti o maloletú R. V. bývajúcu u matky a zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa matky Mgr. R. K. bývajúcej v G., a otca Ing. C. V., bývajúceho v J., zastúpeného Mgr. Petrom Troščákom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná č. 50, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 30 P 519/2015, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 6. februára 2018 sp. zn. 6 CoPno 1/2018, 6 CoP 1/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom z 13. októbra 2017 č.k. 30 P 519/2015-745: I. zveril maloletú R. V. do osobnej starostlivosti matky s tým, že bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, II. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 700 € mesačne vždy do 15-ého dňa tohto ktorého mesiaca k rukám matky s účinnosťou od 1. septembra 2017, III. otcovi uložil povinnosť zaplatiť nedoplatok na výživnom v sume 200 € spolu s bežným výživným v mesiaci október 2017, IV. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej tvorbou úspor sumou 300 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na označený účet vedený v Tatrabanke, V. upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou a/ počas prvých troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku aa/ každý parný týždeň v piatok od 16,00 hod. do 18,00 hod., pričom od 16,00 hod. do 17,00 hod. v prítomnosti matky a od 17,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti matky, ab/ každý parný týždeň v roku v sobotu od 9,00 hod. do 11,00 hod. v prítomnosti matky a od 11,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti matky, v nedeľu od 9,00 hod. do 11,00 hod. v prítomnosti matky a od 11,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti matky, b/ počas ďalších troch mesiacov každý parný týždeň v roku od piatka od 16,00 hod. do 18,00 hod., v sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu od 9,00 hod. do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, c/ počas ďalšieho mesiaca, teda 7. mesiaca od právoplatnosti rozsudku každý parný týždeň v piatok od 16,00 hod. do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, a od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, d/ počnúc 8. mesiacom od právoplatnosti rozsudku každý

párny týždeň v mesiaci striedavo od piatku od 8,00 hod. do pondelka do 16,00 hod. a od piatka od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, e/ počas sviatkov každý párny rok počnúc 8. mesiacom od právoplatnosti rozsudku, počas Veľkonočných sviatkov od Veľkého piatka od 9,00 hod. do Bielej soboty do 18,00 hod. a počas vianočných sviatkov od 26.12. od 9,00 hod. do 28.12. do 18,00 hod., f/ každý nepárny rok počnúc 8. mesiacom od právoplatnosti rozsudku počas Veľkonočných sviatkov od Veľkonočnej nedele od 9,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18,00 hod. a počas vianočných sviatkov od 23.12. od 9,00 hod. do 25.12. do 18,00 hod., g/ počas letných prázdnin počnúc letnými prázdninami v roku 2018 každý prvý a štvrtý týždeň v mesiaci júl a každý prvý a štvrtý týždeň v mesiaci august vždy od pondelka daného týždňa od 8,00 hod. do nedele do 19,00 hod., VI. v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol, VII. v prevyšujúcej časti návrh otca zamietol, VIII. rozhodol o náhrade trov konania preddavkovaných štátom. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadol na to, že rodičia sa na úprave rodičovských práv a povinností k maloletej nevedia dohodnúť a na základe výsledkov dokazovania vrátane znaleckého dospel k záveru, že vzhľadom na vek dieťaťa je väzba s matkou veľmi silná, odlúčenie dieťaťa od matky by bolo traumatizujúce, ktoré by sa negatívne odrazilo na jeho vývine, matka sa o dieťa vzorne stará, dieťa je na ňu silne emočne naviazané, matka mu poskytuje pocit bezpečia a opory. Z uvedených dôvodov zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky a návrh otca, aby dieťa bolo zverené do jeho osobnej starostlivosti zamietol. Pri určení výživného výšky, príspevku otca na tvorbu úspor maloletej zohľadnil odôvodnené potreby maloletej, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Keďže medzi rodičmi nedošlo k dohode o styku s maloletým dieťaťom, súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletou, pri úprave ktorého prihliadol na záujmy maloletej, čas, po ktorý sa otec s maloletou nekontaktovali, preto stretávanie otca s maloletou upravil v postupných fázach za účelom, aby si maloletá vytvorila k otcovi bezpečnú citovú väzbu, istotu vzťahu k nemu, aby jej priblíženie k otcovi spôsobené dlhou prestávkou v ich kontaktovaní nemalo negatívny dopad na psychický stav dieťaťa. Právne vec posúdil súd prvej inštancie podľa § 36, § 62, § 75 a § 77 Zákona o rodine.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie matky aj otca rozsudkom zo 6. februára 2018 sp. zn. 6 CoPno 1/2018, 6 CoP 1/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie: A/ potvrdil vo výrokoch o zverení maloletej so osobnej starostlivosti matky, o zastupovaní a spravovaní jej majetku, o výživnom s výnimkou platobného miesta pre tvorbu úspor a zamietajúcich výrokoch (výroky I., II. III., VI., VII. rozsudku súdu prvej inštancie), B/ zmenil vo výroku o platobnom mieste pre tvorbu úspor tak, že otec je povinný poukazovať prostriedky na tvorbu úspor pre maloletú na účet určený matkou (výrok IV.), C/ zmenil vo výroku o úprave styku (výrok V.) tak, že otec je oprávnený sa s maloletou stretávať a/ počas prvých dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku aa/ každý párny týždeň v roku v piatok od 16,00 hod. do 18,00 hod., pričom od 16,00 hod. do 17,00 hod. v prítomnosti matky a od 17,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti matky, ab/ každý párny týždeň v roku v sobotu od 9,00 hod. do 11,00 hod. v prítomnosti matky a od 11,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti matky, v nedeľu od 9,00 hod. do 11,00 hod. v prítomnosti matky a od 11,00 hod. do 18,00 hod. bez prítomnosti matky, b/ počas ďalších dvoch mesiacov každý párny týždeň v roku od piatka od 16,00 hod. do 18,00 hod., v sobotu od 9,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu od 9,00 hod. do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, c/ počas ďalšieho mesiaca, teda 5. mesiaca od právoplatnosti rozsudku každý párny týždeň v roku v piatok od 16,00 hod. do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, a od soboty od 9,00 hod. do nedele do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, pokiaľ ďalej nie je počas sviatkov a prázdnin uvedené inak, d/ počnúc 6. mesiacom od právoplatnosti rozsudku každý párny týždeň v roku striedavo od piatku od 8,00 hod. do pondelka do 16,00 hod. a od piatka od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod. v neprítomnosti matky, pokiaľ ďalej nie je počas sviatkov a prázdnin uvedené inak, e/ počas sviatkov každý párny rok počnúc 8. mesiacom od právoplatnosti rozsudku, počas Veľkonočných sviatkov od Veľkého piatka od 9,00 hod. do Bielej soboty do 18,00 hod. a počas vianočných sviatkov od 26.12. od 9,00 hod. do 28.12. do 18,00 hod., f/ každý nepárny rok počnúc 8. mesiacom od právoplatnosti rozsudku počas Veľkonočných sviatkov od Veľkonočnej nedele od 9,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18,00 hod. a počas vianočných sviatkov od 23.12. od 9,00 hod. do 25.12. do 18,00 hod., g/ počas letných prázdnin v roku 2018 od 8. augusta 2018 od 9,00 hod. do 14. augusta 2018 do 18,00 hod., f/ počas letných prázdnin počnúc letnými prázdninami v roku 2019 od 1. júla od 9,00 hod. do 7. júla do 18,00 hod., od 25. júla od 9,00 hod. do 7. augusta do 18,00 hod., od 25. augusta od 9,00 hod. do 31. augusta do 18,00 hod., vo všetkých prípadoch s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a otec je

povinný maloletú prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku odovzdať v mieste bydliska matky, D/ návrh otca na zmenu neodkladného opatrenia zamietol, E/ matku zaviazal k povinnosti nahradiť trovy štátu vo výške 44,50 €, F/ otca zaviazal k povinnosti nahradiť trovy štátu vo výške 44,50 €, G/ žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Odvolací súd pokiaľ ide o potvrdzujúce výroky sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako i jeho právnym posúdením veci. Bol zhodného názoru ako súd prvej inštancie, že zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky je opodstatnené, u matky je vytvorené vhodné prostredie na vývoj a výchovu maloletej, dieťa je na matku citovo naviazané a matka vykonáva riadnu starostlivosť o dieťa. Za súčasného stavu nepovažoval zverenie maloletej do striedavej starostlivosti, resp. do osobnej starostlivosti otca za správne a bolo by rozpore s jej záujmom, a to vzhľadom na vek maloletej, jej naviazanosť na matku, ako i narušenosť vzťahov medzi rodičmi, ich vzájomnej komunikácie, vzájomné obviňovanie a nimi vyvolávajúce konfliktne situácie. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou, v tejto často odvolací súd korigoval formuláciu termínov styku a inak zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že pri jeho úprave boli dostatočne zohľadnené všetky rozhodujúce skutočnosti, ako vek maloletej, ochladnuté vzťahy maloletej k otcovi v dôsledku absentujúceho kontaktu. Z dôvodu, že od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie do času rozhodovania odvolacieho súdu dochádzalo k realizácii styku otca s maloletou na základe neodkladného opatrenia, odvolací súd skrátil adaptačné fázy oproti úprave stanovenej prvoinštančným súdom a zároveň upravil styk počas letných prázdnin roku 2018. Návrh otca na zmenu neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Prešov uznesením z 20. marca 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 11. júla 2017 sp. zn. 17 CoP 15/2017, ktorými bol upravený styk otca s maloletou do právoplatného skončenia veci vo veci samej a ktorý podal v priebehu odvolacieho konania, zamietol, nakoľko styk otca s maloletou bol opravený rozhodnutím vo veci samej a dôvod na dočasnú úpravu pomerov odpadol. O trovách konania rozhodol podľa § 52, § 55 a § 57 CMP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu, okrem výroku o povinnosti matky zaplatiť trovy štátu, podal otec maloletého dieťaťa dovolanie s tým, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Podľa názoru dovolateľa rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, nepreskúmateľný a arbitrárny, nakoľko odvolací súd sa nevyporiadal so všetkými jeho odvolacími námietkami, najmä pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a určenia výšky výživného, v časti zastupovania a spravovania majetku maloletej. Z uvedených dôvodov otec navrhol rozsudky súdov oboch nižších inštancií zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Matka maloletej ani opatrovník maloletej sa k dovolaniu otca písomne nevyjadrili.

5. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré je od 1. júla 2016 upravené v zákonom č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veci úpravy styku rodičov a maloletého dieťaťa; prípustnosť dovolania otca bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017,

4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

8. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (3 Cdo 42/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 8 Cdo 99/2017).

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017).

10. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

11. Vyššie už naznačenej mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

12. Otec v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 420 písm. f/ CSP.

13. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu

hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

13.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 8 Cdo 56/2017).

13.3. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní, potom už „postupom súdu“ zásadne nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Otázku ústavnej súladnosti právneho záveru dovolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu „procesný postup súdu“ posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) napríklad v konaniach sp. zn. I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018, v ktorých podané sťažnosti odmietol s odôvodnením, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone.

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017).

15. K dovolacej námietke otca týkajúcej sa nedostatočného vysvetlenia niektorých dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho nepreskúmateľnosti dovolací súd pripomína, že dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (pozri rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

15.1. Na záseade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

15.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinělých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

15.3. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať

podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

15.4. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP; v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

16. Z obsahu dovolania otca vyplývajú aj výhrady k právnym záverom odvolacieho súdu a polemikou s nimi spája svoje presvedčenie, že súdy zasiahli do jeho práva na spravodlivý súdny proces. Z hľadiska obsahového (viď § 124 ods. 1 CSP) ale otec v tomto smere nenamieta procesné chyby (nesprávnosti procedúry vedenia konania), ale to, že rozhodnutia súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci.

16.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Najvyšší súd už dávnejšie dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď primerane R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

16.2. Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, zotrval aktuálny judikát R 24/2017.

17. Naostatok najvyšší súd pripomína konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

18. Najvyšší súd z uvedených dôvodov odmietol dovolanie otca podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.